

בס"ד ראש השנה ופרשת האזינו - שובה		
א' תשרי התשל"ב שנה ו' - גליון 262		
נא לא לקרוא בזמן התפלה - טעון גניזה		
זמני הדלקת הנרות ומוצ"שק - מוצ"ש		
קרית ארבע	18:05	19:10
ירושלים	17:59	19:09
באר שבע	18:14	19:11
תל אביב	18:15	19:11
לע"נ שמעון עופר בן מאיר ז"ל		

"מאורות שלום"

עלון שבועי שע"י מוסדות קאמרנא בעיה"ק חברון תובב"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

מאורות החג והפרשה

מאורות רבותינו זיע"א

אָתָּה זֹכֵר מַעֲשֵׂה עוֹלָם וּפּוֹקֵד כָּל יְצוּרֵי קֶדֶם.
ידוע הוא שכלל גדול בתורה בכל מקום דכתיב בתורה לשון זכירה, זהו כשרוצה הקב"ה להושיע לאיש אחד איזה פרט וכן להשני בכלל, אזי תיכף ומיד יש לו ישועה ונענה בתפלתו כמו אצל נח כתיב 'ויזכר אלקים את נח' וכן 'ויזכר אלקים את רחל ויפתח את רחמה' וכיוצא בו, אעפ"י שאין שכיחה לפני כסא כבודו יתברך, אעפ"כ כתיב לשון זכירה כי הקב"ה כל יכול, ה"ה בראש השנה כשישראל לתת מזכירין 'זכרון תרועה' מזה מעוררים למעלה גם כן בחינת זכירה וכל ישראל יושעו בכל צרכיהם תיכף ומיד אמן.

(דמשק אליעזר' מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא)

"עֲלֵה אֱלֹהִים בְּתְרוּעָה הוֹי"ה בְּקוֹל שׁוֹפָר" (תהלים מז ו).
הנה ידוע מחז"ל (יומא פו ב) כי תשובה מאהבה זדונות נעשה כזכיות, ותשובה מיראה זדונות כשגגות. וידוע (רש"י בראשית א א ד"ה ברא אלהים) כי השם אלהים מורה על דין וגבורה, ושם הו"ה ברוך הוא מורה על רחמים וחסדים בחינת אב כביכול. וזה ירמז לנו המקרא קודש הזה 'עלה אלהים בתרועה' עלה לשון סילוק כמקרא קודש (בראשית יז כב) ויעל אלהים, ותרגם אונקלוס ואסתלק יקרא דה', 'בתרועה' לשון שבירה כמקרא קודש (תהלים ב ט) תרועם בשבט ברזל. וזה היינו שמשבר את לבו מפחד השם ומהדר גאוונו, ועל ידי זה מסלק מעליו הדינים, וזה התשובה הוא מחמת יראה ופחד, ולכן רק מסלק הדינים שם אלהים, אבל הו"ה' היינו רחמים וחסדים שזדונות נעשה לו כזכיות, הוא על ידי 'בקול שופר' לשון שפרו מעשיכם (ויק"ר כט ו). שעושה תשובה מאהבה ומשפר את מעשיו לפני הש"ת, אז זוכה שהש"ת שולח לו רחמים וחסדים משם הו"ה ברוך הוא המרמז על רחמים.
(פרי חיים' מרבינו חיים יעקב מקאמרנא)

מאורות מעשה שלום

הָאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאֲדַבְּרָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אֲמַרְיָי פִּי (לב א). אפשר לפרש, עפ"י דברי דברי מרן בעל הבני יששכר הקדוש (תשרי מאמר ג דרוש ב) וז"ל: שמעתי בשם כבוד דודי זקני סבא קדישא מוה"ר משולם זושא זלה"ה, בפסוק תקעו בחדש שופר וכו' כי חוק לישראל הוא וכו' (תהלים פא ד), הנה נראה שאומר טעם לשופר כי חוק לישראל וכו' ואינו מובן, ואמר הרב הקדוש ה"ל, כשהש"י רואה כביכול טענות המקטריגים, והוא ית"ש רוצה להושיע את ישראל ולזכותם, והנה הוא ית"ש מלך במשפט יעמיד ארץ, ושואלים המקטריגים מה טעם יש בדבר להושיע לישראל כיון שאין זכות ח"ו, אזי אומר הש"י כתורה וכמשפט הוא, כיון שישראל מקיימים מצות שהם חוקים בלא טעם, המשפט צדק הוא מדה כנגד מדה לזכותם ולהושיעם מבלי טעם, וז"ש תקעו בחדש שופר וכו' כי חוק לישראל הוא (חוקה מבלי טעם, והוא הנעשה) משפט לאלקי יעקב (כן הוא המשפט צדק, כיון שמקיימים ישראל בחוקה מבלי טעם, אזי המשפט הוא שיושעו מבלי טעם) הבן. וזה אפשר לפרש הפסוק ה"ל 'האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי' שדיבור הוא לשון קשה, ואמירה הוא לשון ורכה, היינו שאנו מקיימים מה שמצווה הקב"ה בין שהוא בטעם בין שהוא בחינת חק, וזהו ה"ת של הפסוק בגימטריא 'חק' שאנו מקיימים את התורה הכל בבחינת חוק בלי טעם ומקיים אותם הכל שלמות אז אין למקטריגים שום שליטה ולכן יורד ההשפעה בלי שום מעכב. יהיו אמרי לרצון לפני אדון כל הרחמים לישועה שלימה במהרה אכיה"ר.

שנה טובה כתיבה וזתימה טובה

יהי"ר שזכות רבותינו הקדושים יעמוד לנו ולכל ישראל לטובה ולברכה אכ"ר

יוצא לאור ע"י בית המדרש אור שלום קרית ארבע ת.ד. 88 מיקוד 90100 לתרומות - ח"ן בנק הדואר 20033243
ניתן להקדיש עלונים ושיעורי תורה ללא שום תמורה

כתובת אתר אינטרנט <http://www.ohrshalom.net> דוא"ל - info@ohrshalom.net

מאורות "זכרון דברים"

למשפטי עמדו היום פי הכל עבדיך (תהלים קיט צא).
דוד המלך ע"ה אמר בתהלים (קיט צא-צב) 'למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך, לולי תורתך שעשועי אז עבדתי בעניי' והכוונה על הדברים שכתבתי בשם הזוהר פרשת פנחס (דף רלא.) וז"ל 'בהאי יומא של ראש השנה דקיימין שבעין קתדראין למידן עלמא וכו'. וזהו פתח דבריו של דוד 'למשפטיך עמדו היום' מרמז על אותן שרים העומדים לדין את משפט ה' מי שעבר על רצונו ית"ש, יאמר כמתאוונן 'כי הכל עבדיך', כלומר ואין בידם לרחם עלי ולעבור על פשע, אבל זאת נחמתי שאני מתהלך תמיד בתורתך וכל הנהגתי ע"פ תורה הקדושה, א"כ טענה גדולה לי שלא ידונו אותי שרי אומות, כי אם אתה בעלי הרחמים, לזה מסיים 'לולי תורתך שעשועי אז אבדתי בעניי' שהייתי נידונן על פי שרי האומות, אבל עכשיו על ידי טענת קיום התורה אתה ברחמך הרבים תדין אותי.

(זכרון דברים' מרבינו אלכסנדר סענדר מקארנא)

"מאורות המזרח"

"זכרנו לחיים... וכתבנו בספר החיים" - מראש השנה עד יום הכיפורים או אומרים בתפילה "זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וכתבנו בספר החיים למענך אלוקים חיים". מבאר החתם סופר כי אנו רוצים שהקב"ה יקבל תפילותינו בזכות התשובה שלנו ושלא יצטרך הקב"ה להעתר לנו בבחינת מה שאומר ה' "למעני למעני אעשה". אבל כשירצה הקב"ה לעשות "למענינו" - בזכות מעשינו, אזי ירבה הקטרוג של השטן. לכן אנו מבקשים שבאמת נזכה לישועה בזכות עצמנו אבל בכדי שלא יהיה קטרוג יכתב בספר שעושה זאת הקב"ה למענו, ואז יסתם פי שטן. והנה ידוע שעיקר קבלת התשובה היא בגלל שהקב"ה חפץ בחיים ולא במיתת הרשעים, לכן יעתר לבקשתנו. וזהו פירוש התפילה "זכרנו לחיים" - על ידי תשובה, כיון שאתה "מלך חפץ בחיים" ולא במות המת, אבל בכל זאת "וכתבנו בספר החיים למענך" - שיהיה כתוב בספר שאתה עושה זאת "למענך" - ולא למעננו, בכדי לסתום פי שטן כמבואר. ובקדושת לוי מבאר דהנה אם אחד רוצה לתת מתנה לחברו ואין שום מונע בעדו אזי מספיק שמזכיר בפיו שיתן לו את המתנה, כי בודאי גם ימסרונו לו. מה שאין כן כשיש דברים שמונעים את נתינת המתנה לא מספיק הדיבור, אלא צריך שיכתב וזהו כוונת "זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים" שלפי המדה של "מלך חפץ בחיים" מספיק, שיהיה זכירה לבד, אבל בכל זאת "וכתבנו בספר החיים למענך אלקים" שאם יהיה בחינת "אלקים" שמורה על מידת הדין: אז צריך גם כתיבה בספר, ואז יסוגו המקטרגים אחור, כיון שכבר נחקק בספר לחיים.

מאורות סיפורי חסידים

פעם אחת, בערב שבת קודש סליחות, ישב בסעודת שחרית, ובאו איזה עגלות חסידים מאונגריין, ושאל אותם רבינו רבי יצחק אייזיק מקארנא ז"ע מה נשמע. והשיבו לו, שאתמול עברו דרך עיר סטריא, והוצרכו לעמוד שם איזה שעות, עד שיתנו מספוא להסוסים. ושם דר הרה"צ רבי אייזיק זלה"ה, והיה עובד השם גדול, כי היה מתפלל בביהכ"נ ביחידות, אולם עבודתו היתה עד להפליא, כי היה לפניו אבנים או לבנים, ובהם היה מכה את ראשו בשעת התפילה. ואמרו שרצו לראות את תפלתו, וסיפרו לו מה שראו. ואמר להם, וכי אין יכולין להתפלל בדביקות בלא לבנים ואבנים. והנה, בימי הסליחות הרגישו בני ביתו שיש השתנות אצלו, ולא ידעו מה, גם לא הורשו את עצמם לשאלו מה זאת. והנה בליל א' דראש השנה אחר המוציא, היה מנהגו משנה לשנה, לומר מי המה המליצי יושר של זו השנה, וכמוהו הרבה ענינים, שאין דרכי להעלות אותם על הכתב, מטעם הכמוס אצלי. והנה כל בני ביתו שליט"א, וגם כל החסידים, היו מצפים על זו השעה, לשמוע מפיו הקדוש גדולות ונפלאות, כמו בכל שנה ושנה, ואז לא דיבר כלל וכלל בכל השלחן, ותמהו כל בני ביתו שליט"א, וגם כל המסתופפים אצלו שלא לחנם נתהווה חדשות כזאת, וגם ביום מחר התפלל כל היום עד ערבית ליל ב'. ובה שלחן של ליל ב', ג"כ לא דיבר מאומה, אפילו דיבור אחד. ובמוצאי יו"ט לא דיבר שום דיבור עם כל החסידים, וכשבאו לקבל ברכת הפרידה, אמר רק 'חותם חיים' ולא יותר. וכן היה בכל עשרת ימי תשובה, שהיה דרכו בקודש לאכול בכל יום סעודה עם המקורבים שלו, ואז לא דיבר אפילו עם אנשי ביתו מאומה עד יום י"ג מדות אחר התפלה, ואז צויה לעשות סעודה. ובתוך הסעודה אמר, כעת אספר לכם מה שאירע לי. שתהילה לאל, שמיד בסליחות יום ראשון, אני כבר מובטח על כל השנה, וכל שאר התפילות אח"כ הוא עבור העולם, ותיכף כשעמדתי לומר סליחות לא נתקבלה תפילתי, ושאלו אותי: אתה מליץ עבור העולם, אפילו אלו שבמקומות הרחוקים, כמובן בטענה שהמה כולם כתינוקות שנשבו בין הנכרים, ובסטריא יש איש צדיק אמת, ואתה אומר שיכולין להתפלל בדביקות בלא אבנים ולבנים, עד שהיום תהלה לאל קבלו תפילתי לרצון.

העלון יוצא לעילוי נשמת

משה בן יוסף	נעמי בת חיים	שרה בת חיים	אברהם בן חיים	ציון בן אברהם	עזרא בן יוסף	אברהם בן יוסף
ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל

ניתן להקדיש עלונים ושיעורי תורה ללא שום תמורה - צור קשר בדוא"ל - info@ohrshalom.net